

De samlede Udgifter til Destruktionen af 1 500 Dyr kan saaledes anslaaes til ca. 30 000 Kr. pr. Uge.

Til Dækning af Udgifterne stiller Statskassen 250 000 Kr. til Raadighed. Endvidere er det foreslaaet, at Landbrugsministeren kan lade opkræve en Slagteafgift af 10 Kr. pr. Dyr. Afgiften skal betales af Slagterne til vedkommende Kommunalbestyrelse for ethvert Kreatur, der slagtes til Forhandling her i Landet, Spædekalve dog undtagne. I 1931 blev der til indenrigs Forbrug slagtet c. 170 000 voksne Dyr og c. 275 000 Fedekalve, ialt 445 000 Stykker, eller ugentlig c. 8 500 Dyr, hvorefter man kan regne med, at der i Slagteafgift vil indkomme ugentlig c. 85 000 Kr.

Af et ugentligt Afgiftsbeløb paa c. 85 000 Kr. vil der, naar fornævnte ugentlige Udgifter paa 30 000 Kr. fradrages, blive c. 55 000 Kr. til Rest, hvilke Beløb vil kunne anvendes som et Fond til Udligning af Priserne paa Kvæg og Oksekød. Det er Landbrugsministeriets Hensigt at administrere Fondet i Forbindelse med Landbrugsraadet, ved hvis Foranstaltning som nævnt en tilsvarende Destruktionsordning blev gennemført i Tiden 3. Oktober til 12. November f. A.

Adgangen til at destruere bør staa aaben for ikke alene Svineslagterierne, men ogsaa for de offentlige Slagtehus og Kreaturkørsportslagterierne, idet man ved at forøge Slagtestedernes Antal vil formindske Udgifterne til Transport af Kreaturerne saavel som i det hele taget gøre Ordningens Gennemførelse lettere for Landbrugene.

Til Kontrol med, at Slagteafgiften indbetales, har man foreslaaet, at Oksekød ikke maa forhandles, medmindre det er godkendt og stemplet af en Dyrlæge. Der

findes ca. 700 Landkommuner, i hvilke der ikke er oprettet Kødkontrol i Henhold til Sundhedsvedtægt, og man foreslaar for disse Kommuner Vedkommende, at en af Kommunen antagen og af Landbrugsministeriet godkendt Dyrlæge skal kontrollere og stemple Kødet, dog at man ikke stiller Krav om, at Kontrollen skal foregaa i Henhold til Sundhedsvedtægt, eller at Slagtehusene skal være godkendte.

Landbrugsministeriet fastsætter de nærmere Regler for, hvorledes Kommunalbestyrelserne og Dyrlægerne skal forholde sig med henholdsvis Indbetalingen og Opkrævningen af de heromhandlede Afgiftsbeløb.

Til § 2.

Tilsvarende Bestemmelser findes bl. a. i § 5 i Lov Nr. 109 af 10. April 1926 om Tillæg til Lov af 12. April 1911 om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m., i § 3 i Lov Nr. 111 af 31. Marts 1930 om Tillæg til Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m., og i § 2 i Lov Nr. 140 af 28. April 1931 om Tillæg til Lov Nr. 100 af 31. Marts 1928 om Udførsel og Indførsel af Æg samt i Lov af 23. December 1932 om Udførsel af Landbrugsprodukter og Lov af 23. December 1932 om Udførsel af Kartoffler. Denne Ordning har vist sig at fungere tilfredsstillende og har ogsaa, hvad der har stor Betydning, haft en Ensartethed i Afgørelserne til Følge, som ikke vilde være opnaaet, saafremt Afgørelsen af en Overtrædelse var bleven overladt til de forskellige Underdomstole, og man maa derfor formene, at der i Konsekvens af de nævnte Bestemmelser bør indføres en tilsvarende Ordning for Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte eller i Medfør heraf fastsatte Bestemmelser.